

Kulturministeriets resultatstyring følger overordnet Finansministeriets koncept for styring af statsinstitutioner. Styringskonceptet er dog tilpasset Kulturministeriets område, som er kendetegnet ved, at der er mange institutioner, at institutionerne er små, og at de i modsætning til administrative styrelser og lignende langt hen ad vejen producerer service til borgerne. Dertil kommer, at institutionernes ledere typisk har en faglig, ikke-administrativ baggrund.

Målet for resultatstyring er at sikre sammenhæng mellem de politiske målsætninger og institutionernes faktiske resultater, samt at sikre størst mulig effektivitet og kvalitet i opgavevaretagelsen.

De seneste år har ministeriet arbejdet på i højere grad at rette fokus i styringen mod institutionernes udadvendte resultater. Der har tidligere været en tendens til at styringen rettede sig mod institutionernes aktiviteter, dvs. den mere detaljerede opgavevaretagelse. Udviklingen på Kulturministeriets område har således været den samme som på mange af de øvrige ministerområder med kontraktstyring.

Egentlig resultatstyring placerer ansvaret for hvordan opgaverne løses hos institutionen, mens ministeren og departementet gennem kontrakten tager medansvar for institutionens overordnede vision og målsætninger; dvs. de resultater, der skal arbejdes på at realisere. Denne styring giver institutionsledelsen størst muligt ledelsesmæssigt spillerum, og respekterer institutionernes faglige autonomi.

Resultatstyring indebærer en systematisk dialog mellem departement og institution om institutionens vision, målsætninger og faktiske resultater. Dialogen foregår i forbindelse med kontraktforhandlingerne og på et årligt såkaldt virksomhedsmøde om institutionens resultater og aktuelle udfordringer.

Efter ministeriets nuværende styringskoncept tager den enkelte institutions resultatkontrakt konkret udgangspunkt i institutionens aktuelle mission, vision, målsætninger og udfordringer i forhold til omverdenen. I dialog med departementet udvælges de væsentligste strategiske indsatsområder i kontraktperioden, og for hvert af disse formuleres et antal konkrete resultatmål.

På områder med politiske flerårsaftaler har kontrakter også til formål at præcisere, hvorledes disse aftaler nærmere gennemføres. Dette gælder for tiden Kulturministeriets uddannelsesinstitutioner, og der kommer en resultatkontrakt med Det Danske Filminstitut om udmønt-

ning af filmaftalen m.v. Den politiske aftale om Det Kongelige Teater har derimod en sådan karakter, at det ikke forekommer hensigtsmæssigt med en resultatkontrakt.

Ministeren har fastlagt fire såkaldte kulturpolitiske fokusområder for resultatstyringen, nemlig:

- Kultur og erhverv
- Børn og kultur
- Indhold på internettet
- Kvalitet efter international målestok.

I forbindelse med kontraktforhandlingerne skal den enkelte institution konkret overveje, hvordan den kan bidrage til at realisere målsætningerne på de fire områder. For mange institutioner vil dette resultere i konkrete resultatmål med relation til fokusområderne.

Spm. nr. S 657

Til undervisningsministeren (13/11 03) af:
Louise Frevert (DF):

»Vil ministeren venligst redegøre for, hvorvidt det kan have sin rigtighed, at Københavns Lærerforening p.t. har 134 ufaglærte medlemmer fastansat i folkeskolerne til at undervise eleverne?«

Begrundelse

Efter vedtagelse af lov om merituddannelse skulle det ikke være nødvendigt at have ufaglærte ansat i folkeskoleregi, samtidig med at det næppe heller er nødvendigt, når der ikke p.t. er lærermangel.

Svar (25/11 03)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

For at kunne varetage undervisning i grundskolen og i 10. klasse skal man i henhold til folkeskolelovens § 28, stk. 1, »have gennemført uddannelsen til lærer i folkeskolen.«

I henhold til samme paragrafs stk. 2, kan der dog »ansættes personer med særlige kvalifikationer til at undervise i enkelte fag«.

Imidlertid er folkeskolen en kommunal skole, og ansættelse af lærere er et kommunalt anliggende. Eventuelle spørgsmål i den forbindelse